

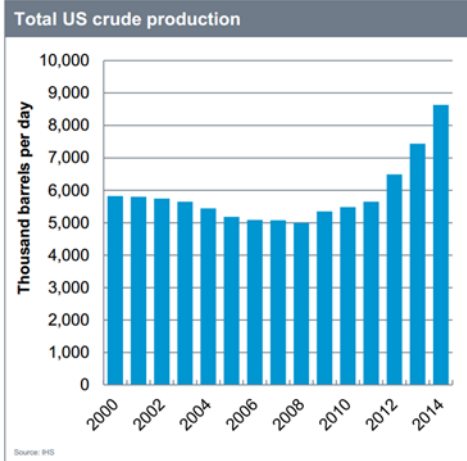
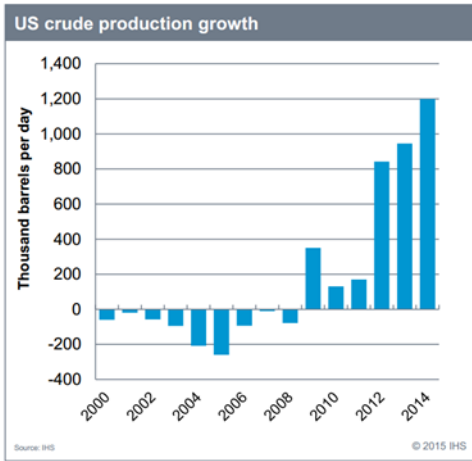
Volatility in Oil Price, factors and implications behind this fluctuation part 1/2

โดย ณรัล สีลามานิตย์

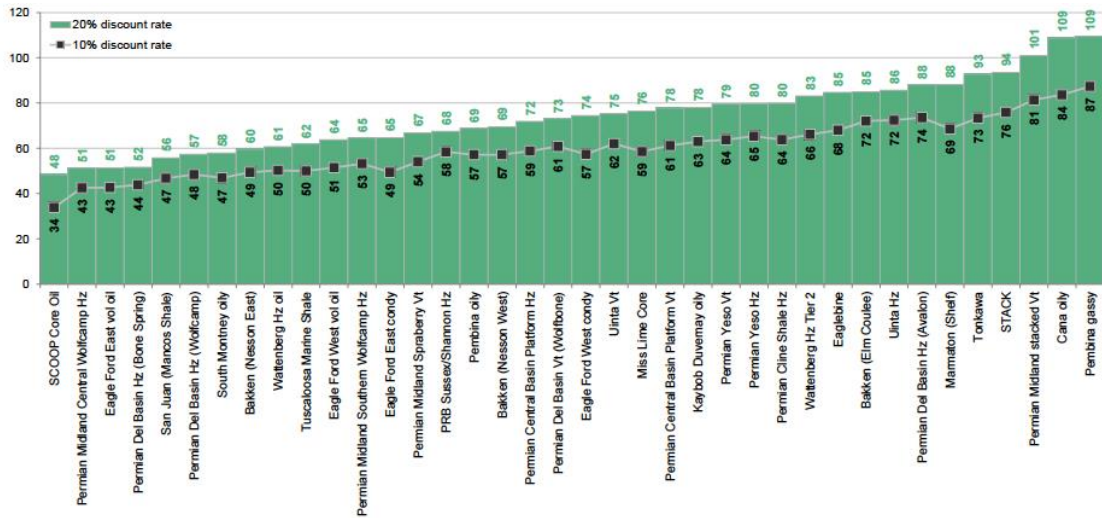
Disclaimer: ผู้เขียนไม่ได้มีเจตนาที่จะคาดการณ์ราคาน้ำมันในอนาคต แต่ต้องการจะนำเสนอถึงภาพรวมของสถานการณ์ราคาน้ำมันดิบ รวมถึงปัจจัยต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มประเทศผู้ผลิตน้ำมัน และทิศทางที่บริษัทน้ำมันควรจะเดินต่อไปโดยทาง ผู้เขียนจะขอนำเสนอบทความดังกล่าวออกเป็น 2 ตอน

จากสถานการณ์ที่ราคาน้ำมันดิบปรับตัวลดลงมากกว่า 50% อย่างต่อเนื่องจากที่เคยอยู่ที่ระดับ \$104.48 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงเดือนกรกฎาคมปี 2014 ปรับตัวลดลงมาอยู่ที่ \$51.53 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงเดือนมีนาคม 2015 และปรับตัวลดลงต่อเนื่องโดยต่ำที่สุดในรอบ 6 ปีที่ระดับ \$38 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงเดือนสิงหาคม 2015 และล่าสุดที่ระดับ \$47 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงเดือนกลางเดือนกันยายน 2015 ที่ผ่านมา โดยทาง Goldman Sachs ได้มีการคาดการณ์ว่าราคาน้ำมันจะลดลงไปถึงระดับ \$20 ดอลลาร์สหรัฐในอนาคตอันใกล้ ผู้อ่านหลายๆท่านอาจจะมีคำถามว่าสุดท้ายแล้วราคาน้ำมันจะไปอยู่ที่ไหนในอีก 1 หรือ 2 ปีข้างหน้า แล้วปัจจัยอะไรบ้างที่ทำให้ราคาน้ำมันลดลงอย่างต่อเนื่องมาจนถึงจุดนี้ หลายๆท่านอาจจะเคยอ่านบทความหรือบทวิเคราะห์จากหลายๆแห่งมาในช่วง 6-8 เดือนที่ผ่านมาว่าเหตุที่ราคาน้ำมันดิบลดลงมาจากปัจจัยเช่น Saudi Arabia ไม่ลดกำลังการผลิตเพื่อรักษาตลาดของตัวเอง Shale oil/Shale gas producer ในประเทศอเมริกามีการเพิ่มกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง หรือแม้กระทั่งเรื่องของอเมริกาที่กำลังจะกลายเป็น Swing producer แทน ดังนั้นบทความนี้ผู้เขียนมีความตั้งใจจะนำเสนอภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา รวมถึงแนวโน้มราคาน้ำมันที่น่าจะเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต โดยพิจารณาทั้งปัจจัยด้าน driver drawback รวมถึงปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศผู้ใช้น้ำมันและประเทศผู้ผลิตน้ำมัน ซึ่งทางผู้เขียนจะขอเริ่มจากประเด็นคำถามที่ว่าราคาน้ำมันมาถึงจุดนี้ได้อย่างไร

ปัจจัยที่ 1 คือเรื่องการเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันของประเทศสหรัฐอเมริกาผ่าน unconventional source ที่เรามากจะได้ยินกันบ่อยๆในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา นั่นก็คือ การขุดเจาะน้ำมันด้วยวิธี horizontal drilling/fracking ในชั้นหิน Shale (Shale Rock) ของกลุ่ม Wildcatter หรือที่เรียกกันติดปากว่า Shale oil/Shale gas ซึ่งจริงๆแล้วทางบริษัท Oil&Gas และบริษัทพลังงานของอเมริกาส่วนรู้จัก Shale oil/Shale gas มาหลายสิบปีแล้ว แต่ส่วนใหญ่ล้วนไม่เชื่อว่าหลุม Shale oil/Shale gas ต่างๆจะคุ้มทุนในการขุดเจาะ รวมถึงขาดเทคโนโลยีในการที่จะเอาทั้งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ภายใต้อุปสรรค Wildcatter ที่มีความพยายามอย่างต่อเนื่องที่จะเอาพลังงานจากชั้นหิน Shale rock ขึ้นมาจนในที่สุดประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วง 7-8 ปีหลัง(โดยผู้เขียนจะไม่ขอกล่าวถึงประวัติศาสตร์ของพวก Wildcatter รวมถึงที่ไปที่มาของเทคโนโลยี horizontal drilling/fracking ในบทความนี้) ปัจจุบันอเมริกามีกำลังการผลิตน้ำมันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก unconventional source ดังกล่าว ดังแสดงในกราฟข้างล่างจะเห็นว่ากำลังการผลิตเพิ่มสูงขึ้นทุกปีจนนักวิเคราะห์รวมถึงหลายๆองค์กรเริ่มมองว่าสหรัฐอเมริกาจะไม่ต้องนำเข้าน้ำมันในอนาคต และกลายเป็น Swing producer แทนที่ของ Saudi Arabia จนในที่สุดกลายเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบของโลกแทน (ปัจจุบันขณะที่เขียนบทความนี้ทางสหรัฐอเมริกายังคงห้ามส่งออกน้ำมันดิบที่ผลิตได้ในประเทศอยู่) โดยหากทางผู้อ่านดูจากกราฟข้างล่างจะเห็นว่ากำลังการผลิตน้ำมันของสหรัฐอเมริกาปรับตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็วตลอดช่วง 4-5 ปีหลังโดยเพิ่มขึ้นจากระดับเกือบๆ 6 ล้าน barrel ต่อวันในช่วงปี 2010 แต่ในปี 2014 เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ระดับเกือบๆ 9 ล้าน barrel ต่อวันและขึ้นสูงสุดที่ระดับ 9.61 ล้าน barrel ต่อวันในช่วงเดือนเมษายน 2015 ที่ขณะนั้นราคาน้ำมันอยู่ระดับ \$50 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งทาง Saudi Arabia ประเทศผู้นำกลุ่ม OPEC ไม่ยอมลดกำลังการผลิตน้ำมันดิบเพราะต้องการรักษาส่วนแบ่งตลาดน้ำมันของตัวเองไว้มองว่าที่ราคาน้ำมันระดับต่ำกว่า \$80 ดอลลาร์สหรัฐต่อ Barrel ทางกลุ่มผู้ผลิต Shale oil/Shale gas จะไม่สามารถอยู่ได้แต่ถ้ามองจากตัวเลขกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งที่ราคาน้ำมันปรับตัวลดลงจากกลางปี 2014 จนถึงไตรมาส 2 ปี 2015 ดูเหมือนว่าจะไม่เป็นเช่นนั้น

หากถามว่าบริษัทผู้ผลิต Shale oil/Shale gas มีค่า break even เหลือที่เท่าไรคำถามนี้อาจต้องมองแยกเป็นรายพื้นที่และรายหลุมดังกล่าวข้างล่าง จะเห็นว่าที่ระดับราคาน้ำมันเกิน \$80 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ผู้ผลิตเกือบทุกเจ้าในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีฐานการผลิตเจาะใน Shale plain ล้วนแต่จะสามารถทำกำไรได้ทั้งสิ้น แต่ที่ระดับราคาน้ำมันต่ำกว่า \$60 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel หลายบริษัทเริ่ม

ที่จะประสบกับภาวะขาดทุน แต่ก็มีความบริษัทที่ยังมีกำไรจากการที่ Operate อยู่ในพื้นที่ที่ง่ายต่อการขุดเจาะเช่นที่ Eagle ford/Permian basin แม้ราคาน้ำมันจะอยู่ต่ำกว่าระดับ \$50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ก็ตาม อย่างไรก็ตามสิ่งที่ Saudi Arabia ไม่ได้คาดไว้ก็คือเรื่องของราคาที่ผู้ประกอบการ Shale oil/Shale gas เหล่านี้เป็นบริษัทขนาดเล็กมีความคล่องตัวสูง น้ำมันในชั้นหิน Shale rock ไม่ได้อยู่ลึกมากเหมือนพวก deep sea water drilling รวมถึง technology ที่ใช้ในการขุดที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ที่ทำให้ในบางพื้นที่ตั้งแต่ต้นที่เริ่มขุดจนถึงวันที่ได้น้ำมันใช้เวลาแค่ประมาณ 1 เดือนเท่านั้น

ดังนั้นเมื่อราคาน้ำมันดิบต่ำกว่าระดับ \$50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel แทนขุดหลายแห่งจำเป็นต้องหยุดการขุดและผลิตลง และเมื่อ hedge fund และ commodity trader เห็นว่าจำนวน rig count (การนับจำนวนแท่นขุดในสหรัฐอเมริกา)มีการปรับตัวลดลงก็จะเข้าไปซื้อสัญญาน้ำมันล่วงหน้าด้วย long position ส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นพอที่จะทำกำไรหรือคุ้มค่า break even เมื่อให้กลุ่มผู้ประกอบการใน Shale oil/Shale gas ก็จะมาเริ่มขุดและผลิตน้ำมันดิบอีกครั้ง โดย lead time เพื่อที่จะกลับมาขุดน้ำมันใหม่ก็ใช้เวลาเพียงแค่วันไม่กี่สัปดาห์เท่านั้น ยังไม่รวมไปถึงเรื่องหลายบริษัทสามารถลดต้นทุนการขุดเพื่อคุ้มทุน (Break even cost/barrel) ของตัวเองลงได้อย่าง

ต่อเนื่องจนจากที่เคยอยู่ที่ระดับ \$70-80 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงกลางปี 2014 มาอยู่ที่ระดับ \$40-50 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในบางพื้นที่

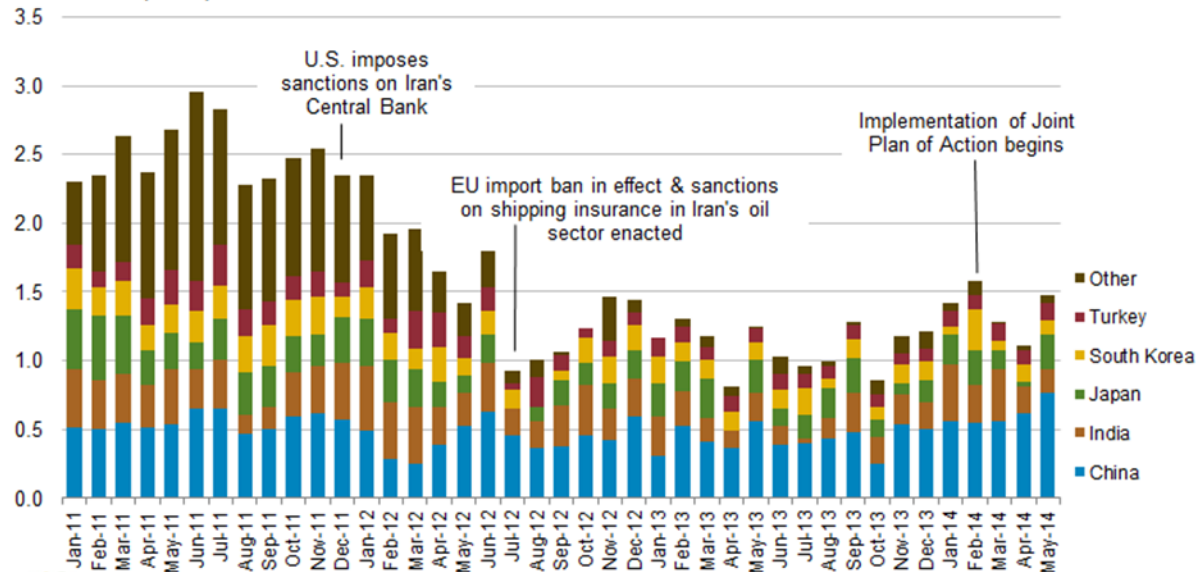
ปัจจัยที่ 2 Saudi Arabia ในฐานะผู้นำของ OPEC และ Iran ผู้อ่านหลายๆท่านอาจจะเคยอ่านบทความเรื่องการที่ Saudi Arabia ไม่ยอมลดกำลังการผลิตน้ำมันลงเนื่องจากหากดูสัดส่วนการผลิตน้ำมันดิบในปี 2009 ทั้งโลกมีการผลิตปิโตรเลียมและของเหลวอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพลังงานอยู่ที่ระดับ 86 ล้าน barrel ต่อวัน โดยกลุ่มประเทศ OPEC นำโดย Saudi Arabia คิดเป็น 35 ล้าน barrel ต่อวัน อย่างไรก็ตามในปี 2014 โลกมีการผลิตปิโตรเลียมและของเหลวอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพลังงานอยู่ที่ระดับ 93.4 ล้าน barrel ต่อวันแต่กลุ่มประเทศ OPEC มีสัดส่วนการผลิตเพิ่มขึ้นเป็นเพียง 36.3 ล้าน barrel ต่อวัน ดังนั้นหากดูสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นจะเห็นว่าส่วนแบ่งการตลาดของกลุ่มประเทศ OPEC ที่นำโดย Saudi Arabia ลดลงจากปี 2009 ถึง 2% ด้วยกัน ทำให้ Saudi Arabia ซึ่งเป็นผู้มีความเสี่ยงสูงสุดในกลุ่ม OPEC เลือกที่จะทำสงครามราคากับผู้ประกอบการใน Shale oil/Shale gas ของทางสหรัฐอเมริกาและประเทศผู้ส่งออกน้ำมันอื่นๆ เพื่อรักษาตลาดส่วนแบ่งการผลิตน้ำมันไว้กับตัวเอง แทนที่จะสร้างเสถียรภาพทางด้านราคาผ่านการลดกำลังการผลิตอย่างที่เคยปฏิบัติกันมา ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวของ Saudi Arabia ในมุมมองของผู้เขียนนั้นเป็นแค่ปัจจัยเพียงครั้งหนึ่งเท่านั้น ปัจจัยอีกด้านที่ทำให้ Saudi Arabia ไม่ยอมลดกำลังการผลิตและต้องการให้ราคาน้ำมันต่ำนอกจากจะเป็นการกดดันและทำให้ผู้ประกอบการ Shale oil/Shale gas ในสหรัฐอเมริกาประสบกับภาวะขาดทุนและต้องปิดตัวลงไปแล้ว สาเหตุสำคัญอีกประการก็คือการกดดันทางด้าน Iran ที่กำลังจะโดนยกเลิกการคว่ำบาตรให้ไม่มีแรงจูงใจที่จะเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมัน หลังจากสหรัฐอเมริกาและนานาประเทศอนุญาตให้ Iran สามารถดำเนินการทำธุรกรรมระหว่างประเทศโดยเฉพาะการขายน้ำมันและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับน้ำมันได้อย่างเสรีมากขึ้นในช่วงกลางปี 2016 ที่จะถึง

โดยถ้าไปย้อนดูประวัติศาสตร์ผู้อ่านหลายๆท่านคงจะทราบกันดีอยู่แล้วว่า Saudi Arabia กับ Iran มีความสัมพันธ์ที่ไม่ค่อยจะลงรอยกันมาตั้งแต่หลายร้อยปีก่อนในเรื่องของความเชื่อทางศาสนา ระหว่าง Saudi Arabia ที่เป็นอิสลามนิกาย Sunni และ Iran ที่เป็นอิสลามนิกาย Shiite นอกเหนือไปจากเรื่องความไม่ลงรอยทางด้านศาสนาแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่าการที่ Iran กำลังจะได้รับการยกเลิกการคว่ำบาตรส่งผลต่อเสถียรภาพทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและอำนาจของ Saudi Arabia ในกลุ่ม OPEC และประเทศในกลุ่ม Gulf region โดยตรง

สาเหตุที่ผู้เขียนกล่าวเช่นนี้เป็นเพราะ Iran มีความตั้งใจจะเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันดิบเพื่อส่งออกหลังจากที่ประเทศตนเองได้รับการยกเลิกการคว่ำบาตร ซึ่งทางผู้ช่วยรัฐมนตรีทางด้านน้ำมันและพลังงานของ Iran นาย Mansour Moazami ได้ประกาศจะเพิ่มกำลังการผลิตทันทีเพื่อส่งออกน้ำมันดิบเป็นจำนวนถึง 2.3 ล้าน Barrel ต่อวันจากที่ปกติทุกวันนี้ส่งออกอยู่ที่ระดับ 1.2 ล้าน barrel ต่อวันโดยเฉลี่ย หลังจากหักการบริโภคในประเทศและส่วนที่เก็บเข้า storage ดังแสดงในกราฟข้างล่าง

Monthly Iranian exports of crude oil and condensate

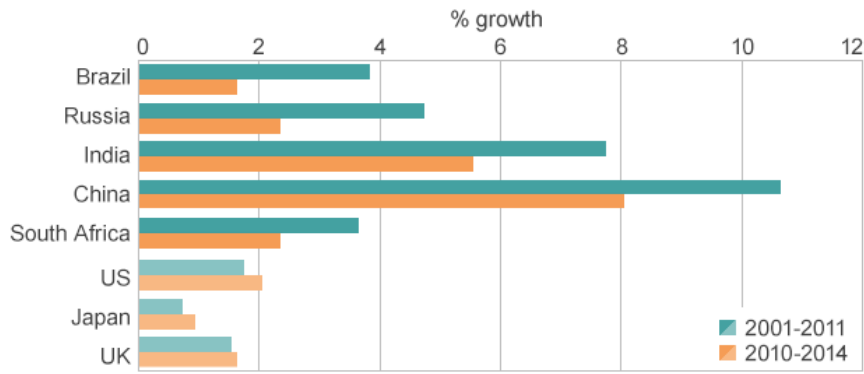
million barrels per day

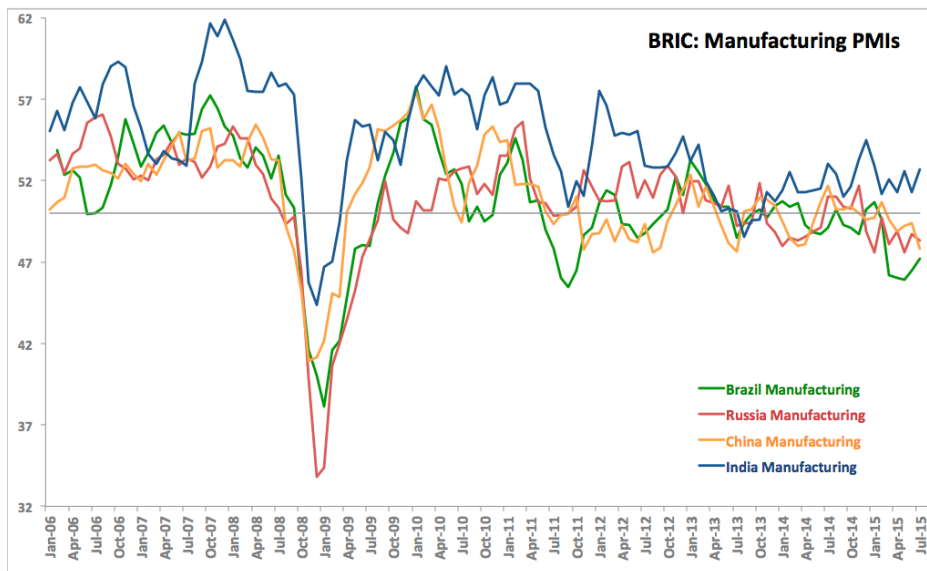
ปริมาณน้ำมันที่ Iran ตั้งใจจะส่งออกเพิ่มเติมนี้แน่นอนว่านอกจะลดอำนาจต่อรองของ Saudi Arabia ทั้งใน OPEC และการกำหนดราคาน้ำมันดิบโลกลงแล้ว ยังกระทบต่อราคาน้ำมันดิบโลกโดยตรงด้วย เนื่องจากจะมี supply ของน้ำมันเพิ่มขึ้นในตลาดอีกกว่า 1 ล้าน barrel ต่อวัน ซึ่งผู้เขยมนมองว่าในมุมมองของ Iran ไม่ว่าราคาน้ำมันจะเท่าไร การที่ผลิตน้ำมันดิบป้อนเข้ามาในตลาดก็ยิ่งดีกว่าที่จะไม่ผลิตเลย ประเทศ Iran เองต้องการเงินรายได้เข้าประเทศอีกมหาศาลเพื่อที่จะมาลงทุนปรับปรุงทางด้านโครงสร้างพื้นฐานรวมถึงด้านอื่นๆอีกมาก โดยถ้ามองกันที่ด้าน reserve ของ Oil & Gas ทาง Iran มี reserve ของน้ำมันดิบเยอะเป็นอันดับสี่ของโลก และมี Gas ธรรมชาติเยอะเป็นอันดับสองของโลก หากไม่ผลิตประเทศแทบจะไม่ได้รายได้เพิ่มเติมเพื่อมาพัฒนาประเทศ ดังนั้นการที่ supply น้ำมันดิบของโลกจะเพิ่มขึ้นจากทางฝั่งของประเทศ Iran คงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ขึ้นอยู่กับว่าเป็นปริมาณเท่าไรและเมื่อใดเท่านั้น

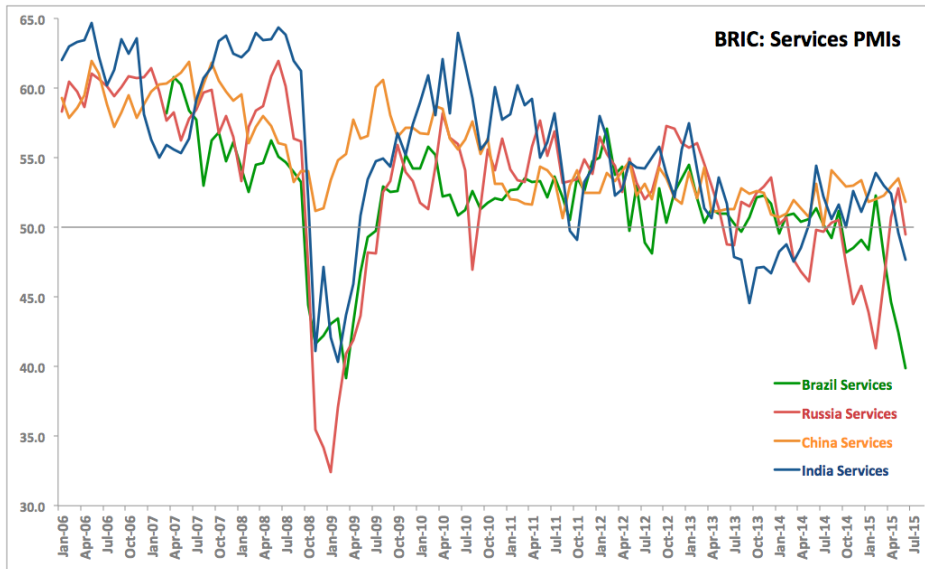
ปัจจัยที่ 3 การชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศจีนและกลุ่มประเทศ BRIC และกลุ่มประเทศเกิดใหม่ คงต้องยอมรับกันว่าในช่วง 20 ปีหลังประเทศจีนถือว่าเป็นหนึ่งในประเทศหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจโลก ด้วยขนาดประชากรระดับ 1.3 พันล้านคน และอัตราการเติบโตในระดับกว่า 10% เฉลี่ยสะสมมาตลอด ผนวกเข้ากับประเทศ Brazil, Russia, India และกลุ่มประเทศเกิดใหม่ที่เติบโตอย่างต่อเนื่องเหนือระดับของกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วดังแสดงในกราฟข้างล่าง การเจริญเติบโตและการขยายตัวของประเทศเหล่านี้ตามมาด้วยความต้องการใช้พลังงานที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทั้งในรูปของน้ำมันดิบและพลังงานอื่นๆ จนในช่วงกลางปี 2014 หลายนักวิเคราะห์ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าราคาน้ำมันที่ระดับ \$100 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel เป็นเรื่องปกติ (New normal) จาก demand ที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มประเทศ BRIC รวมถึงเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกาฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง

Average annual growth rates for the BRICS and three major developed economies

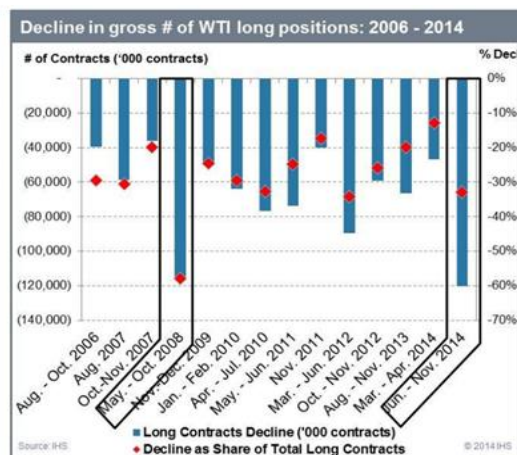
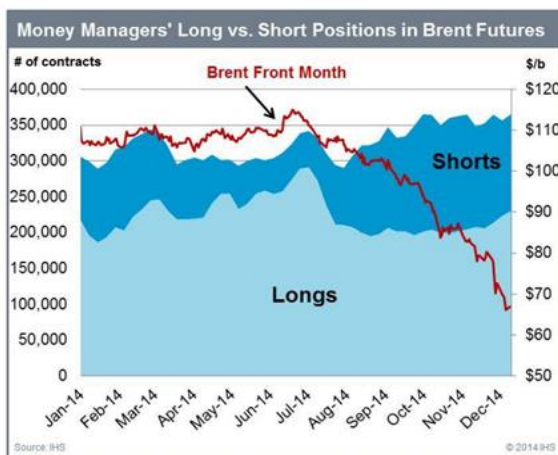
อย่างไรก็ดีในปี 2014 จนถึง 2015 หลายๆประเทศเกิดใหม่ รวมถึงประเทศกลุ่ม BRIC ล้วนเผชิญกับความท้าทายหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเติบโตทางเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นเรื่องราคาสินค้า commodity ที่ปรับตัวลดลงอย่างหนักและกระทบต่อประเทศที่ส่งออก commodity อย่าง Brazil โดยตรง ประเทศ Russia โดนคว่ำบาตรจากกรณีพิพาทเรื่องดินแดนกับประเทศ Ukraine ในขณะที่ประเทศ India ประสบกับปัญหาเงินเฟ้อสูงอย่างต่อเนื่องโดยหาคูจาก PMI index ทั้งภาคการผลิต (Manufacturing) และภาคบริการ (Service) จะเห็นว่าประเทศกลุ่ม BRIC มีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องดังในแผนภาพข้างล่าง

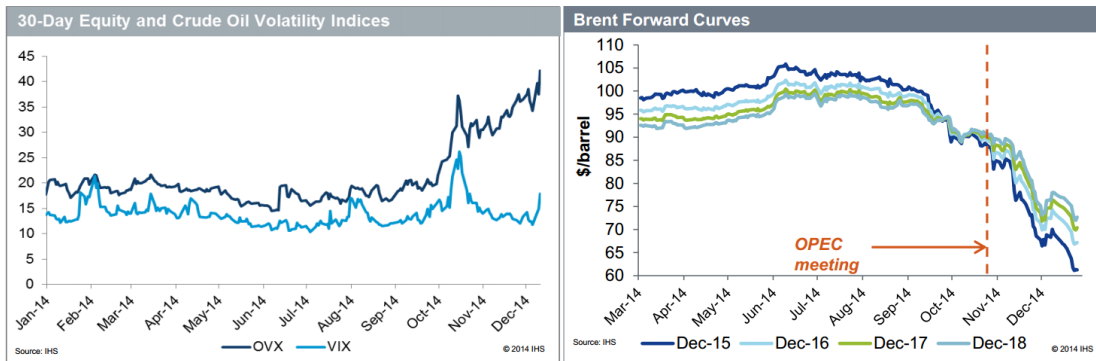

นอกจากนี้ประเทศจีนยังประสบกับปัญหาการชะลอตัวทางเศรษฐกิจครั้งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่จีนเปิดประเทศโดยมีการคาดการณ์ว่าในปี 2015 ประเทศจีนเองอาจจะมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจไม่เกิน 7% ซึ่งแม้จะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศพัฒนาแล้ว แต่ในมุมมองของประชาชนชาวจีนและนักลงทุนที่คุ้นเคยกับการเติบโตในระดับเลขสองหลัก อัตราการเติบโตที่ระดับ 7% จึงถูกมองว่าเป็นปัญหาใหญ่ จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ถดถอยลงทำให้ demand ความต้องการใช้พลังงานปรับตัวลดลงเนื่องจากประเทศจีนประเทศเดียวมีการใช้น้ำมันคิดเป็นถึง 12% จาก demand ของทั้งโลกและนำไปสู่การ speculate ว่า demand ของน้ำมันดิบจะลดลงอย่างต่อเนื่องและ supply ยังคงอยู่ในระดับที่หากไม่ปรับตัวสูงขึ้นก็เท่าจุดเดิม นำมาสู่ปัญหาของการขายสัญญาล่วงหน้า (short contract) ของน้ำมันดิบออกอย่างต่อเนื่องในช่วงไตรมาส 1 และไตรมาส 2 ปี 2015 และกดดันให้ราคาน้ำมันดิบลดลงอย่างต่อเนื่องมาสู่จุดต่ำกว่า \$40 ดอลลาร์สหรัฐต่อ barrel ในช่วงเดือนสิงหาคม

ปัจจัยตัวสุดท้าย ที่ทางผู้เขียนมองว่าส่งผลให้ราคาน้ำมันมีการผันผวนมากที่สุดและทำให้ราคาปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องคือการเข้ามาเก็งกำไร (speculate) ของ Hedge fund ใน commodity จากกราฟข้างล่างแสดงให้เห็นว่าในช่วงตั้งแต่กลางปี 2014 จนถึงปลายปี 2014 ได้มีการเริ่มขายสัญญาล่วงหน้า(Long vs. Short position) น้ำมันดิบ Brent Futures ออกมาจำนวนมากโดยสูงสุดเป็นประวัติการณ์ใกล้เคียงกับช่วงปี 2008 นอกจากนี้สัดส่วนของจำนวนการผลิตจริงเทียบกับการเก็งกำไรในตลาดล่วงหน้า (Physical market vs. Paper market) สำหรับน้ำมันยังอยู่ที่ระดับ 15-20 เท่า และเมื่อ OPEC ประกาศไม่ลดกำลังการผลิตส่งผลให้ราคาน้ำมันในสัญญาล่วงหน้าปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงครึ่งปีหลังของปี 2014

นอกจากนี้ Forward Curves ของราคาน้ำมันดิบ Brent ก็ยังมีการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องใน Chartข้างบนตั้งแต่ปี Dec15-Dec18 ดังนั้น การ speculation จากกลุ่มของพวก Hedge fund และ commodity trader จึงเป็นปัจจัยหลักที่ผลักดันให้ราคาน้ำมันลดลงอย่างรวดเร็วจากกลางปี 2014 จนถึงสิ้นไตรมาสที่ 2 กลางปี 2015

จากที่กล่าวถึงปัจจัยทั้ง 4 ผู้อ่านจะเห็นภาพถึงที่ไปที่มาของเหตุที่ส่งผลกระทบต่อราคาน้ำมันลดลงอย่างต่อเนื่องจากที่ระดับสูงกว่า \$100 ดอลลาร์สหรัฐในปี 2014 มาอยู่ที่ระดับกรอบราคา \$40-50 ดอลลาร์สหรัฐ คำถามที่น่าสนใจคือแล้วจะมีปัจจัยบวก หรือปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมอะไรบ้างที่น่าจะช่วยให้อาณาจักรน้ำมันกลับมายืนอยู่ที่ระดับสูงขึ้นไปจากปัจจุบัน แล้วราคาน้ำมันควรจะเป็นที่เท่าไรรวมถึงบริษัทน้ำมัน ควรจะปรับตัวอย่างไร ทางผู้เขียนจะขออนุญาตนำเสนอในบทความที่สองครับ

Source of data: Bloomberg, EIA, IMF, Baker Hughes, IHS and WEF

About Author: Mr. Narun is a program manager at Sasin Management Consulting. He has a various experience in leading and shaping the clients' businesses with proven successful track record in providing the tailor-made strategies to CEO/COO of multinational private companies (Fortune 100 companies) in oil and gas industry, Thai government organizations, and state owned enterprises (SOEs).